

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2006. gada 2. maijā *

Lieta T-328/03

O2 (Germany) GmbH & Co. OHG, Minhene (Vācija), ko pārstāv N. Grīns [*N. Green*], QC, un K. Beikons [*K. Bacon*], *barrister*, kā arī B. Eimorijs [*B. Amory*] un F. Markini Kamija [*F. Marchini Camia*], advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienų Komisiju, ko sākotnēji pārstāvēja R. Veinraits [*R. Wainwright*], S. Reitinga [*S. Rating*] un P. Olivers [*P. Oliver*], vēlāk E. Džipini Furnjē [*E. Gippini Fournier*], P. Helstrēms [*P. Hellström*] un K. Mojcesoviča [*K. Mojzesowicz*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — angļu.

par prasību atcelt Komisijas 2003. gada 16. jūlija Lēmuma 2004/207/EK par EK līguma 81. pantā un EEZ līguma 53. pantā paredzētās procedūras piemērošanu (lietā COMP/38.369 — *T-Mobile Deutschland* un *O2 Germany*: pamat nolīgums par piekļuvi tīkliem) (OV L 75, 32. lpp.) 2. pantu un 3. panta a) apakšpunktu.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs I. Legāls [*H. Legal*], tiesneši P. Mengoci [*P. Mengozzi*] un I. Višņevska-Bjalecka [*I. Wiszniewska-Bialecka*], sekretāre K. Počeka [*K. Pocheć*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 7. decembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

- ¹ *O2 (Germany) GmbH & Co. OHG* (turpmāk tekstā — “O2”) — *mmO2 plc*, bijušajam *BT Cellnet Ltd*, ko agrāk kontrolēja *British Telecommunications plc*, pilnībā piederoša meitassabiedrība — pārvalda sakaru tīklus un sniedz ciparu mobilo telesakaru pakalpojumus Vācijā, kur tā ir palikusi pēdējā no četriem operatoriem,

kas tirgū darbojas uz 1997. gadā piešķirtās *GSM (Global System for Mobile Communications)*, globālā mobilo sakaru sistēma) 1800 licences pamata. O2 turklāt 2000. gada augustā ir ieguvusi *UMTS (Universal Mobile Telecommunications System)*, universālā mobilo telesakaru sistēma) licenci.

- 2 *T-Mobile Deutschland GmbH* (turpmāk tekstā — “*T-Mobile*”), kura pilnībā pieder *T-Mobile International AG*, kas savukārt pilnībā ir agrākā operatora *Deutsche Telekom AG* īpašumā esoša meitassabiedrība, ir Vācijas mobilo ciparu telesakaru tīklu un pakalpojumu operatore. *T-Mobile*, kas izmanto *GSM* standartu, *GSM* pakalpojumus Vācijā nodrošina uz *GSM* 900 licences pamata un 2000. gada augustā ieguva *UMTS* licenci.
- 3 Vācijas valsts tiesiskajā regulējumā, kā arī O2 un *T-Mobile* piešķirtajās licencēs saskaņā ar precīzu plānu ir īpaši paredzēti tīkla izveides kritēriji pārklājuma nodrošināšanai iedzīvotājiem. Līdz 2005. gada beigām šis pārklājums bija jānodrošina 50 % iedzīvotāju.
- 4 2002. gada 6. februārī O2 un *T-Mobile* Komisijai paziņoja par 2001. gada 20. septembrī noslēgto pamatnolīgumu par piekļuvi trešās paaudzes *GSM* (turpmāk tekstā — “3G”) mobilo telesakaru infrastruktūrai un starpsavienojumu Vācijas tirgū, kas tika labots ar 2002. gada 20. septembrī, 2003. gada 22. janvārī un 21. maijā noslēgtiem papildu nolīgumiem. *T-Mobile* un O2 lūdza sniegt negatīvu apstiprinājumu saskaņā ar EKL 81. panta 1. punktu un Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) līguma 53. panta 1. punktu vai, ja tas nebūtu iespējams, piemērot kādu no EKL 81. panta 3. punktā un EEZ līguma 53. panta 3. punktā minētajiem izņēmumiem.
- 5 Vācijas pasta un telesakaru uzraudzības iestāde 2001. gada 7. decembrī atzina, ka nolīgums atbilda valsts tiesiskajam regulējumam.

- 6 2003. gada 16. jūlijā Komisija pieņēma Lēmumu 2004/207/EK par EKL 81. pantā un EEZ līguma 53. pantā paredzētās procedūras piemērošanu (lieta COMP/38.369 — *T-Mobile Deutschland* un *O2 Germany*: pamatnolīgums par piekļuvi tīkliem) (OV L 75, 32. lpp.; turpmāk tekstā — “Lēmums”). Lēmumā tā secina, ka nav iemesla uzsākt procedūru saskaņā ar EKL 81. panta 1. punktu un EEZ līguma 53. panta 1. punktu attiecībā uz nolīguma noteikumiem par zonu sadalījumu (1. pants). Turklāt saskaņā ar EKL 81. panta 3. punktu un EEZ līguma 53. panta 3. punktu tā atzīst, ka EKL 81. panta 1. punkts un EEZ līguma 53. panta 1. punkts nav piemērojami nolīguma noteikumiem par starpsavienojumu tajā noteiktajos periodos (2. un 3. pants).

- 7 Pēc Eiropas Savienības mobilo telesakaru nesenās attīstības, kam raksturīgas vairākas tehnoloģiju paaudzes, juridisko un faktisko apstākļu apraksta Lēmumā ir norādīts, ka nolīguma mērķis īpaši ir paplašināt ģeogrāfisko pārklājumu un ātrāk izveidot 3G tīklu un pakalpojumus un ka tajā ir paredzēta pušu sadarbība, nodrošinot piekļuvi zonām, radio pieejas tīklam (RAN), un starpsavienojums (24. apsvērums). Lēmumā ir piebilsts, ka nolīgumā ir precizēts, ka tas būs spēkā līdz 2011. gada 31. decembrim un ka tas principā ir pagarināms uz diviem gadiem (43. apsvērums).

- 8 Lēmumā ir izklāstīts, ka piekļuve 3G tīklam ietver vairākas pakāpes, proti, pieaugošā kārtībā — piekļuvi zonām, piekļuvi bāzes stacijām (mezgli B) un antenām, piekļuvi radiotīkla kontrollerim (RNC jeb *Radio Network Controllers*), piekļuvi tīklu centriem un frekvencēm (12. un 15. apsvērums).

- 9 Tajā ir precizēts, ka RAN ietver torņu un antenu mastu zonas, atbalstsistēmas un elektrības piegādi, kā arī antenas, multipleksorus un translācijas savienojumus, mezglus B un radiotīkla kontrollerus (13. apsvērums).

- 10 Lēmumā ir piebilsts, ka starpsavienojums ļauj attiecīgajiem operatoriem bez piekļuves kādam no tīkla elementiem izmantot citu operatoru tīklu, lai sniegtu pakalpojumus saviem klientiem (16. apsvērums).
- 11 Tajā ir norādīts, ka nolīgumā paredzētais starpsavienojums ietver, pirmkārt, O2 starpsavienojumu *T-Mobile* tīklā zonā, kurā jānodrošina 50 % pārklājums, un, otrkārt, atbilstošu starpsavienojumu ārpus zonas, kurā jānodrošina 50 % pārklājums (4.3.1. un 4.3.2. punkts).
- 12 Runājot par preču konkrēto tirgu, Komisija uzskata, ka telesakaru nozarē, par ko ir runa, tīklu pieejas un pakalpojumu tirgi, kurus galvenokārt skar nolīgums, ir, pirmkārt, zonu tirgus un ciparu mobilo radiosakaru iekārtu zonu infrastruktūra un, otrkārt, vairumtirdzniecības pieejas tirgus 3G sakaru pakalpojumu starpsavienojumam. Tajā ir piebilsts, ka divi citi tirgi, proti, pieeja 3G pakalpojumiem vairumtirdzniecībā un pieeja 3G pakalpojumiem mazumtirdzniecībā, ir netieši ietekmēti (46. apsvērums).
- 13 Komisija uzskata, ka attiecīgajiem ģeogrāfiskajiem tirgiem ir valsts apmērs un tie aptver visu Vācijas teritoriju (60., 64. un 72. apsvērums).
- 14 Runājot par tirgus struktūru, Komisija īpaši pēta 3G sakaru pakalpojumu vairumtirdzniecībā un 3G pakalpojumu mazumtirdzniecībā pieeju starpsavienojumam.

- 15 Komisija uzskata, ka *T Mobile* ir viss Vācijas otrās paaudzes mobilo telesakaru (turpmāk tekstā — “2G”) starpsavienojuma pieejas vairumtirdzniecības tirgus un ka 3G starpsavienojumam galvenie potenciālie vai faktiskie konkurenti pieejas un pakalpojumu vairumtirdzniecības tirgos ir pārējie divi licenču īpašnieki, kas plāno izveidot 3G tīklus un pakalpojumus Vācijā, proti, *D2 Vodafone* un *E-Plus*.
- 16 Komisija uzskata, ka 3G mazumtirdzniecības pakalpojumu tirgos galvenie konkurenti ir *D2 Vodafone* un *E-Plus*, kā arī potenciālie pakalpojumu sniedzēji *Mobilcom* un *Debitel*, pamatojoties uz pieejamo informāciju par 2G mazumtirdzniecības pakalpojumu situāciju, kur tirgus daļas pēc 2002. gada aprēķina tika novērtētas kā 41,7% *T-Mobile*, 38,3% *D2 Vodafone*, 12,2% *E-Plus* un 7,8% O2 (74.–77. apsvērums).
- 17 Saskaņā ar Lēmumu paziņotais nolīgums ir vienošanās par horizontālu sadarbību starp diviem konkurentiem, kas ietver arī dažus vertikālus aspektus. Tā mērķis nav ierobežot konkurenci, bet tam var būt tāda ietekme, jo nolīguma puses ir konkurenti konkrētajos tirgos (92. apsvērums).
- 18 Komisija uzskata, ka tajā paredzētā piekļuve zonām un informācijas apmaiņa neierobežos konkurenci (95.–103. apsvērums un 1. pants). Tā kā piekļuve RAN Lēmuma pieņemšanas laikā nebija paredzēta, tā netika apskatīta (104. apsvērums).
- 19 Taču Komisija uzskata, ka starpsavienojums starp diviem operatoriem, kuriem ir licence, kas tiem ļauj izveidot un pārvaldīt ciparu mobilo tīklus, pēc definīcijas galvenajos parametros ierobežo konkurenci starp šiem operatoriem (107. apsvērums).

- 20 Komisija vispirms uzskata, ka starpsavienojumam ir ietekme uz vairumtirdzniecības tirgu. Tā apgalvo, ka konkurence ir ierobežota, pirmkārt, saistībā ar pārklājuma platību un izveides termiņiem, jo operators, kas veic starpsavienojumu, saskaņā ar Komisijas teikto, pietiekami neizmanto savu paša tīklu, un, otrkārt, saistībā ar tīklu kvalitāti un caurlaidspēju, jo operators, kas veic starpsavienojumu, tehniskajā un komerciālajā ziņā ir atkarīgs no tā operatora, kura tīklu tas izmanto. Turklāt operatora, kas veic starpsavienojumu, pakalpojuma saņēmējiem noteiktie vairumtirdzniecības tarifi ir atkarīgi no vairumtirdzniecības cenas, ko tas maksā operatoram, kura tīklu tas izmanto. Ierobežojošā ietekme esot nelabvēlīgākā zonās, kur paralēla konkurentu tīklu izveidošana ir acīmredzami perspektīva no ekonomiskā viedokļa, īpaši galvenajās apdzīvotajās vietās. Komisija uzskata, ka konkurenci ierobežojošā ietekme ir būtiska, jo tiek skarti jauni tirgi, kuru pieejai ir lieli šķēršļi saistībā ar pienākumiem, ko uzliek licences un vajadzīgie ieguldījumi (107.–110. apsvērums).
- 21 Turpinājumā Komisija uzskata, ka starpsavienojumam ir ierobežojoša ietekme uz mazumtirdzniecības tirgu, jo šajā līmenī tas noved pie attiecīgo pakalpojumu sniegšanai piemērojamo nosacījumu vienādošanas. Turklāt pastāvot risks, ka cenu sistēma, par kuru vienojušās puses, var novest pie mazumtirdzniecības cenu saskaņošanas (111. un 112. apsvērums).
- 22 Komisija arī uzskata, ka nosacījumi tiesību piekļūt starpsavienojumam pārdošanai *MVNO* (*Mobile Virtual Network Operators*, virtuālo mobilo tīklu operatori), kurai saskaņā ar nolīgumu ir vajadzīga otras puses iepriekšēja piekrišana, ierobežojot klientu kategorijas, samazina pakalpojumu sniegšanu un ierobežo konkurenci (115. un 116. apsvērums).
- 23 Par citiem nolīguma noteikumiem starpsavienojuma sakarā tā savukārt uzskata, ka minimālā iepirkuma saistības *O2* no *T-Mobile* nav atsevišķs konkurences ierobežojums (113. un 114. apsvērums) un ka ierobežojums pārdot tiesības piekļūt

starsavienojumam citiem licencētiem tīkla operatoriem un informācijas apmaiņa par starsavienojumu neierobežo konkurenci (117., 118. un 119. apsvērums).

- 24 Komisija turklāt uzskata, ka nolīgums ietekmē tirdzniecību starp EEZ dalībvalstīm (120. apsvērums).
- 25 Komisija turpinājumā nolīgumu izvērtē, ņemot vērā nosacījumus, kas ir minēti EKL 81. panta 3. punktā un EEZ līguma 53. panta 3. punktā izņēmuma piemērošanai.
- 26 Pirmkārt, Komisija uzskata, ka nolīgums palīdz uzlabot attiecīgo pakalpojumu izveidi un sniegšanu, kā arī veicina tehnisko un ekonomisko attīstību.
- 27 Par starsavienojumu zonā, kurā jānodrošina pārklājums 50% iedzīvotāju, Lēmumā ir norādīts, ka O2 jau no paša sākuma pārklājuma izveidošanas laikā, konkurējot ar citiem vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības 3G pakalpojumu sniedzējiem, varēs nodrošināt saviem pakalpojumiem labāku pārklājumu, kvalitāti un caurlaid-spēju nekā tā varētu, darbojoties individuāli (123. un 124. apsvērums).
- 28 Par starsavienojumu ārpus zonas, kurā jānodrošina pārklājums 50% iedzīvotāju, Lēmumā ir norādīts, ka O2 varēs kļūt par konkurenti, kas piedāvā pārklājumu 3G mazumtirdzniecības tirgos visā valstī, lai gan, iespējams, bez šāda nolīguma tā nebūtu spējusi izpildīt licencē izvirzīto pienākumu nodrošināt pārklājumu attiecīgajā zonā (126. apsvērums). Tiesību piekļūt starsavienojumam pārdošana MVNO veicinot konkurenci 3G starsavienojuma tirgū laikā, kad notiek vairumtirdzniecības

pieslēgšanās, kā arī mazumtirdzniecības tirgos (127. apsvērum). Turklāt nolīgums ļaujot pusēm, īpaši *T-Mobile*, intensīvāk un tāpēc efektīvāk izmantot savus tīklus tieši mazāk apdzīvotās vietās (128. apsvērum).

- 29 Otrkārt, Komisija uzskata, ka 3G starpsavienojuma labvēlīgā ietekme uz O2 konkurences stāvokli uzlabos konkurenci ciparu mobilo tīklu un pakalpojumu tirgos, konkurenti tiks mudināti laist tirgū jaunus pakalpojumus un būs pakļauti lielākam spiedienam samazināt cenas. Turklāt tā norāda, ka izmaksu ietaupījumi, ko radīs konkurence mazumtirdzniecības tirgū, iespējams, skars lietotājus (129. un 130. apsvērum).
- 30 Treškārt, Komisija uzskata, ka nolīguma noteikumi ir nepieciešami un samērīgi, lai nodrošinātu konstatētās priekšrocības, ņemot vērā O2 nestabilo situāciju tirgū (131.–133. apsvērum). Ierobežojums pārdot tiesības piekļūt starpsavienojumam balss *MVNO* tai šķiet, pirmkārt, nepieciešams, lai nolīgums būtu izdevīgs, un, otrkārt, samērīgs, jo tas attiecas tikai uz balss pakalpojumiem (134.–136. apsvērum).
- 31 Ceturtkārt, Komisija uzskata, ka nolīgums stiprina konkurenci starp četriem licencētajiem tīkla un 3G pakalpojumu operatoriem, kas plāno izveidot 3G tīklu Vācijā, un starp pakalpojumu sniedzējiem un *MVNO* (izņemot balss pakalpojumus). Tas arī nodrošinot efektīvu konkurenci nolīguma pušu starpā, jo sākotnējā tīkla operators kontrolē savu tīkla centru un tādējādi var nodrošināt dažādus pakalpojumus (137. un 138. apsvērum). Turklāt ir norādīts, ka sākotnējā tīkla operators saglabā savu atbildību cenas un tarifu noteikšanā un ka puses izmanto dažādus tarifu noteikšanas principus (140. apsvērum). Galu galā Komisija uzskata, ka daļējo konkurences deformēšanu, izslēdzot no tās *MVNO*, lielā mērā kompensē vispārīgā nolīguma labvēlīgā ietekme uz konkurenci (142. apsvērum).

32 Noslēgumā, norādījusi, ka ierobežojumu iespējamā ietekme nevar tikt novērtēta ilgāk nekā piecus gadus uz priekšu (144. apsvērums), Komisija nolemj:

- neierosināt procedūru saskaņā ar EKL 81. panta 1. punktu un EEZ līguma 53. panta 1. punktu par nolīguma noteikumiem par piekļuvi zonām, informācijas apmaiņu, kas nepieciešama piekļuvei zonām, un ierobežojumu pārdot [tiesības piekļūt] starpsavienojumam citiem licencētiem tīklu operatoriem (1. pants);
- saskaņā ar EKL 81. panta 3. punktu un EEZ līguma 53. panta 3. punktu nolīguma normām par *T-Mobile 3G* starpsavienojuma nodrošināšanu O2 zonā, kurā līdz 2005. gada 31. decembrim jānodrošina pārklājums 50% tās iedzīvotāju, piemērot izņēmumu šādiem periodiem:
 - no 2002. gada 6. februāra līdz 2005. gada 31. decembrim — pilsētām, kas atrodas zonā, kas galvenokārt ietver apdzīvotas vietas (zona 1), izņemot pazemē;
 - no 2002. gada 6. februāra līdz 2007. gada 31. decembrim — apgabaliem, kas atrodas zonā, kas ietver mazas apdzīvotas vietas, kam ir sekundāra komerciāla nozīme (zona 2), izņemot pazemē;
 - no 2002. gada 6. februāra līdz 2008. gada 31. decembrim — apgabaliem, kas atrodas zonā, kas ietver komerciālā ziņā mazsvarīgas apdzīvotas vietas (zona 3), un visiem pilsētu pazemes apgabaliem un apgabaliem zonās 1, 2 un 3 (2. pants).

- 33 No 2002. gada 6. februāra līdz 2008. gada 31. decembrim Komisija piemēro izņēmumu arī *T-Mobile* un *O2* nodrošinātajam 3G starpsavienojumam ārpus zonas, uz kuru attiecas pienākums līdz 2005. gada 31. decembrim nodrošināt pārklājumu 50% tās iedzīvotāju, kā tas noteikts nolīgumā [Lēmuma 3. panta a) apakšpunkts], kā arī ierobežojumam pārdot tiesības piekļūt 3G starpsavienojumam noteiktiem nolīgumā paredzētiem *MVNO* [Lēmuma 3. panta b) apakšpunkts].

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 34 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā reģistrēts 2003. gada 25. septembrī, *O2* cēla šo prasību.
- 35 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Pirmās instances tiesa nolēma sākt mutvārdu procesu, vispirms nosakot veikt procesa organizatorisko pasākumu.
- 36 Kā procesa organizatorisko pasākumu, kas paziņots 2005. gada 26. oktobrī, Pirmās instances tiesa, pirmkārt, lūdza Komisiju ar tiesību aktu, judikatūras, ekonomiskās analīzes un tās pamatnostādņu palīdzību paskaidrot, ar ko ir pamatots Lēmuma 107. punktā minētais vērtējums, ka “starpsavienojums [...] pēc definīcijas ierobežo konkurenci”, un, otrkārt, lūdza *O2* precizēt, kā tās tikla ātrāka izveidošana ietekmēja nolīgumā paredzētās saistības iegādāties tiesības piekļūt starpsavienojumam, kā arī sniegt norādes par tās cenu sistēmas specifiku.
- 37 Prasītāja un Komisija uz šiem lūgumiem atbildēja ar vēstulēm, kas reģistrētas 2005. gada 24. novembrī.

38 2005. gada 7. decembrī tiesas sēdē tika uzklauti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un viņu atbildes uz Pirmās instances tiesas jautājumiem.

39 O2 prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2003. gada 16. jūlija Lēmuma 2004/207/EK par EK līguma 81. pantā un EEZ līguma 53. pantā paredzētās procedūras piemērošanu (lietā COMP/38.369 — *T-Mobile Deutschland* un *O2 Germany*: pamatnolīgums par piekļuvi tīkliem) 2. pantu un 3. panta a) apakšpunktu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

40 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- prasību noraidīt;
- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

1. *Par prasījuma atcelt tiesību aktu pieņemamību un apjomu*

Lietas dalībnieku argumenti

41 Komisija min, ka Lēmumā ir nošķirti nolīguma horizontālie un vertikālie aspekti un ka prasītāja ir ignorējusi šo atšķirību un ir nepareizi interpretējusi judikatūru un

savas ligumiskās attiecības ar *T-Mobile*. Šajā sakarā tā apstrīd O2 intereses celt prasību, jo prasītāja lūdz atcelt Lēmuma 2. pantu un 3. panta a) apakšpunktu, kas attiecas uz nolīguma horizontālajiem aspektiem, nevis 3. panta b) apakšpunktu, kas attiecas uz vertikālajiem aspektiem. Tādējādi saskaņā ar Komisijas teikto — prasītāja atzīstot, ka šai nolīguma daļai bija piemērojams EKL 81. panta 1. punktā minētais aizliegums un bija nepieciešama izņēmuma piemērošana.

⁴² Komisija turklāt tiesas sēdē apšaubīja prasītājas intereses celt prasību tāpēc, ka Lēmums, ar kuru O2 ir piemērots izņēmums, kas ir saistošs valsts iestādēm un tiesām, sniedz O2 tiesisko drošību, kas zudis atcelšanas gadījumā, tāpēc ka Komisija nevarēs pieņemt jaunu lēmumu, jo ar Padomes 2002. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.), ir izbeigta vienošanos iepriekšējas paziņošanas sistēma izņēmuma piemērošanai.

⁴³ O2 apgalvo, ka Komisijas iebildums nav pamatots it īpaši tās prasības pieņemamības ziņā un ka apstrīdētās Lēmuma daļas rada juridiski saistošas sekas un tāpēc ir iespējams celt prasību tās atcelt.

Pirmās instances tiesas vērtējums

⁴⁴ No Lēmuma izriet, ka O2 un *T-Mobile*, lai saņemtu negatīvu apstiprinājumu vai, ja tas nebūtu iespējams, izņēmuma piemērošanu, 2002. gada 6. februārī Komisijai paziņoja nolīgumu, kas ietvēra divas svarīgas daļas, proti, piekļuvi zonām un starpsavienojumu, kam bija jāilgst līdz 2011. gadam un kas bija automātiski pagarināms par diviem gadiem, un ka Komisija sniedza negatīvu apstiprinājumu attiecībā uz pirmo daļu un piemēroja izņēmumu līdz 2008. gadam attiecībā uz otro

daļu. No paziņojuma turklāt izriet, ka nolīguma puses uzskatīja, ka ne tā mērķis, ne ietekme nebija konkurences ierobežošana un ka izņēmuma piemērošanu tās lūdza tikai pakārtoti. Turklāt tiesas sēdē O2 norādīja, ka ierobežojumi laikā, ko tā un *T-Mobile* pēc Komisijas pieprasījuma piekrita ietvert nolīgumā un bez kuriem tās nebūtu panākušas izņēmuma piemērošanu, tai radīja problēmas praksē ievērot šādi noteiktos termiņus.

45 Pirmkārt, jānorāda, ka O2 adresētais Lēmums, ņemot vērā paziņojuma formulējumu, to apmierina tikai daļēji un, otrkārt, ka prasītāja lūdz to daļēji atcelt, ciktāl Komisija neuzskatīja, ka paziņotajam nolīgumam nav piemērojams EKL 81. panta 1. punkts un EEZ līguma 53. panta 1. punkts, tādēļ ka nolīgums neierobežo konkurenci, un nav sniegusi prioritāri lūgto negatīvo apstiprinājumu. Jānorāda arī, ka Lēmums, kurā noteikts saistošs plāns attiecībā uz piemēroto izņēmumu, ietekmē prasītājas intereses, jo tam ir juridiski saistošas sekas.

46 Tādējādi šī prasība, kas faktiski ir celta, lai apstrīdētās normas atceltu tikai tiktāl, ciktāl tajās ir netieši norādīts, ka attiecīgajiem noteikumiem ir piemērojams EKL 81. panta 1. punkts un EEZ līguma 53. panta 1. punkts, ir pieņemama (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2001. gada 18. septembra spriedumu lietā T-112/99 *M6 u.c./Komisija*, *Recueil*, II-2459. lpp., 36.–40. un 44. punkts).

47 Šo secinājumu nemaina Komisijas arguments, ka, ja Pirmās instances tiesa atceltu apstrīdētās Lēmuma normas, tas O2 radītu tiesiski nedrošu situāciju, jo nebūs iespējams pieņemt jaunu lēmumu, tāpēc ka šī procedūra, kas paredzēta Padomes 1962. gada 6. februāra Regulā Nr. 17, Pirmā regula par Līguma [81.] un [82.] panta izpildi (OV 13, 204. lpp.), turpmāk piemērojamajā Regulā Nr. 1/2003 vairs nav paredzēta.

- 48 Atcelšanas gadījumā, kam būtu atpakaļejošs spēks, Komisijai būtu jāpieņem jauns lēmums par paziņotā nolīguma noteikumiem, uz kuriem attiecas šī atcelšana, un it īpaši par lūgumu sniegt negatīvu apstiprinājumu jāizlemj, atsaucoties uz paziņojuma datumu un tādējādi pārbaudi veicot saskaņā ar Regulu Nr. 17/62 (šajā sakarā skat. Tiesas 1998. gada 12. novembra spriedumu lietā C-415/96 Spānija/Komisija, *Recueil*, I-6993. lpp., 31. punkts). Tādējādi tas, ka ar Regulu Nr. 1/2003, kas turpmāk regulē EKL 81. un 82. pantā noteikto konkurences noteikumu īstenošanu, ir atcelta paziņošanas procedūra, neietekmētu tāda sprieduma izpildi, ar kuru būtu apmierināta prasītājas prasība atcelt tiesību aktu.
- 49 Turklāt iespējama daļēja Lēmuma atcelšana, kas, kā lūdz prasītāja, būtu pamatota ar Komisijas pieļautu nelikumību Lēmuma pieņemšanas datumā, atsakoties pieņemt negatīvu apstiprinājumu attiecībā uz visiem paziņotajiem noteikumiem, varētu nevis kaitēt prasītājas tiesiskajai drošībai, bet to nostiprināt, ja no šāda sprieduma par tiesību akta atcelšanu izrietētu, ka uz apstrīdētajiem nolīguma noteikumiem par starpsavienojumu neattiecas EKL 81. panta 1. punktā un EEZ līguma 53. panta 1. punktā paredzētais aizliegums.

2. Par lietas būtību

Ievada apsvērumi

- 50 Prasītāja prasības pieteikumā norāda, ka Komisija ir pieļāvusi juridisku kļūdu, secinot, ka nolīgums ierobežo konkurenci, jo, pirmkārt, konkurence nav ierobežota un, otrkārt, apgalvotais ierobežojums no nolīguma neizriet. Tā piebilst, ka "Komisijas secinājumi šajā aspektā nav pietiekami pamatoti, pārkāpjot EKL 253. pantā noteikto pienākumu norādīt pamatojumu".

- 51 Šis iebildums, neraugoties uz tā burtisko formulējumu, ir jāsaprot kā apgalvojums, ka pārbaude, pēc kuras Komisija atzina, ka nolīgums ierobežoja konkurenci, bet tam tomēr varēja piemērot izņēmumu, nebija pietiekami detalizēta, kas attiecas uz Lēmuma pamatotību un nevis uz apstrīdētā akta pamatojuma ārējo likumību. Faktiski gan rakstveida, gan mutvārdu apsvērumi ir aprobežojušies ar jautājumiem, kas tiesvedībā radušies pēc būtības, un O2 turklāt, minot EKL 253. pantu, nav precīzi paskaidrojusi, kuriem Lēmuma aspektiem trūkst pamatojuma.
- 52 Šis iebildums tādējādi ir saistīts ar diviem pamatiem par lietas būtību, kurus O2, apgalvojot, ka Komisija ir pieļāvusi juridiskas kļūdas saistībā ar nolīgumā paredzēto starpsavienojumu, min prasības pamatojumā. Prasītāja, pirmkārt, apgalvo, ka Komisija ir kļūdijusies, secinot, ka nolīgums ierobežo konkurenci EKL 81. panta 1. punkta un EEZ līguma 53. panta 1. punkta izpratnē. Komisija, kura bija atzinusi, ka nolīguma mērķis nebija vērsts pret konkurenci, bija daļēji izanalizējusi konkurences situāciju, neizvērtējot to, kāda tā būtu gadījumā, ja nebūtu nolīguma, tādējādi pārkāpjot pastāvīgo judikatūru. Otrkārt, apgalvotais ierobežojums neizrietot no nolīguma tā noteikumu izpratnē, bet no prasītājas vienpusējām darbībām.

Par pirmo pamatu — konkurences ierobežojumu neesamību un nepietiekamu konkurences situācijas analīzi

Lietas dalībnieku argumenti

- 53 O2 apgalvo, ka, lai gan ir atzīts, ka nolīguma mērķis nebija vērsts pret konkurenci, Komisija nav analizējusi nolīguma faktisko ietekmi uz konkurenci, tā it īpaši nav pārbaudījusi, kādi būtu konkurences nosacījumi gadījumā, ja nebūtu nolīguma. Taču

saskaņā ar judikatūru šāda vispārēja pārbaude ir nepieciešama visām vienošanās, horizontālām un vertikālām, kā to turklāt Komisija ir noteikusi savās pamatnostādņēs par EK līguma 81. panta piemērošanu nolīgumiem par horizontālu sadarbību (OV 2001, C 3, 2. lpp.). Komisijas secinājumi nav arī izdarīti, pamatojoties uz konkrētā tirgus būtisko faktu analīzi.

54 O2 apgalvo, ka Komisijas argumentācija ir balstīta uz kļūdainu nostāju, ka starpsavienojums kā tāds ierobežo konkurenci, jo nolīgums ļauj O2 iepirkt vairumtirdzniecībā pakalpojumus no *T-Mobile* tā vietā, lai tai tie būtu jāsniedz pašai. Komisija tikai apgalvo, ka O2 atkarība no *T-Mobile* tīkla ierobežo konkurenci, to nepierādot un neveicot ekonomisko analīzi, kas pieprasīta EKL 81. panta 1. punktā.

55 Komisija tādējādi aprobežojas ar vispārējiem apgalvojumiem, kuriem pretrunā ir pat tās Lēmuma atzinumi, ka nolīgums ne vien neierobežo konkurenci, bet to veicina (Lēmuma 122.–142. apsvērums). Komisijas secinājumi turklāt esot pretrunā judikatūrai un administratīvajai praksei.

56 O2 šajā sakarā apgalvo, kā ir atzīts Lēmumā, ka nolīgums veicina konkurenci attiecībā uz pārklājuma nodrošināšanu iedzīvotājiem, sniegto pakalpojumu kvalitāti, pārraidīšanas caurlaidspēju un cenām. Prasītāja uzsver, ka bez nolīguma tās konkurētspēja būtu vāja un tā, iespējams, nevarētu iedzīvotājiem nodrošināt 3G pakalpojumiem nepieciešamo pārklājumu paredzētajos termiņos, kam Komisija ir piekritusi savā Lēmumā.

- 57 Prasītāja arī apgalvo, ka nolīgums ir nepieciešams un būtisks, lai divās tajā norādītajās zonās, kurās paredzēts starpsavienojums, tā varētu būt konkurētspējīga operatore, kas piedāvā pārklājumu un kvalitatīvus pakalpojumus 3G telesakaru tirgū. Nolīgums, kas ļauj O2 papildināt savas iespējas nodrošināt iedzīvotājiem pārklājumu, veicinot ieiešanu tirgū un līdz ar to konkurenci.
- 58 O2 apgalvo arī, ka starpsavienojumam nebūs negatīvas ietekmes pakalpojumu sniegšanas, jauninājumu, dažādības un kvalitātes ziņā, ko esot atzinusi arī Komisija.
- 59 Runājot par ietekmi uz cenu, prasītāja apgalvo, ka tas, ka vairumtirdzniecības cena zināmā mērā ir atkarīga no *T-Mobile* pieprasītās cenas, neierobežo konkurenci, jo tādā situācijā ir visi uzņēmumi, kas izmanto noteiktu preču vai pakalpojumu piegādātājus. Turklāt Lēmumā minētais risks esot vienīgi pieņēmums un nav pamatots ne ar kādiem pierādījumiem vai analīzi.
- 60 Komisija apgalvo, ka prasītājas arguments par konkurences situācijas izpētīšanu gadījumā, ja nolīguma nebūtu, ir aicinājums EKL 81. panta 1. punktam piemērot *rule of reason* doktrīnu, kas ir pretrunā judikatūrai. Atbildētāja skaidro, ka, tā kā šī ir vienošanās par horizontālu sadarbību, kā arī saskaņā ar tās pamatnostādņiem, tā vispirms izvērtēja nolīguma ietekmi uz konkurenci, ņemot vērā EKL 81. panta 1. punktu, pārbaudot, vai gadījumā, ja nolīguma nebūtu, konkurence būtu reāli vai potenciāli ierobežota, un pēc tam, lai veiktu novērtējumu saskaņā ar EKL 81. panta 3. punktu, izvērtēja tā ietekmi gan uz konkurences veicināšanu, gan deformēšanu.

- 61 Komisija apgalvo, ka nolīgumā paredzētais starpsavienojums ietekmē konkurenci starp tīklu operatoriem, kam ir īpaša ietekme uz konkurenci mobilo telefonu tirgos. Tā skaidro, ka šajā gadījumā starp diviem konkurentiem noslēgtais nolīgums ietekmē to uzvedību attiecībā uz galvenajiem konkurences parametriem.
- 62 Atbildētāja apgalvo, ka, tā kā O2 un *T-Mobile* abas divas ļoti labi varēja izveidot pašas savus tīklus un piedāvāt 3G pakalpojumus, nolīguma mērķis bija ļaut prasītājam daļēji palēnināt, proti, ierobežot sava tīkla izveidošanu un tādējādi samazināt savas infrastruktūras izmaksas. O2 tīkla atkarība no *T-Mobile* tīkla, kas izriet no šī nolīguma, noteikti ietekmējot, pirmkārt, konkurenci zonās, kurās ir izveidots O2 tīkls, un, otrkārt, šī tīkla turpmākas paplašināšanas plānošanu. Šajā sakarā starpsavienojums atšķirībā no citām sadarbības formām, piemēram, piekļuves zonām vai radio pieejas tīkliem, pilnībā graujot konkurenci vietējos mobilo sakaru tirgos.
- 63 Tādējādi starpsavienojums ierobežojot konkurenci pārklājuma ziņā, jo gan pilsētās, gan lauku teritorijās O2 ir atkarīga no *T-Mobile*. Prasītāja ir atkarīga no *T-Mobile* arī kvalitātes un datu caurlaidspējas ātruma ziņā, lai gan pēc nolīguma tomēr saglabājas zināma konkurence. Visbeidzot, O2 noteiktā cena esot atkarīga no vairumtirdzniecības cenas, ko tā maksā *T-Mobile*. Šajā sakarā Komisija apgalvo, ka, novērtējot, ka šīs cenas ierobežojums attieksies tikai uz 10% 3G telesakaru, prasītāja samazina datu pakešu pārraides pakalpojumu nozīmi, kas ir būtiskākā 3G mobilo telesakaru iezīme.
- 64 Komisija apgalvo, ka savu novērtējumu ir balstījusi uz informāciju, ko iesniegušas nolīguma puses, it īpaši par starpsavienojuma tarifiem, to, kā O2 izmantoja *T-Mobile*

tiklu, un O2 konkurētspēju. Tā apgalvo, ka Lēmums atbilst, pirmkārt, tās vispārīgajai nostājai par starpsavienojuma ierobežojošo raksturu, nostājai, kurai piekrīt vairāku valstu uzraudzības iestādes, un, otrkārt, tās nostājai kādā agrāk pieņemtā lēmumā par Lielbritānijas tirgu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

⁶⁵ Galvenais jautājums šajā prāvā ir, vai Komisija, pārbaudot paziņoto nolīgumu saskaņā ar EKL 81. panta 1. punktu un EEZ līguma 53. panta 1. punktu, ir likumīgi pamatojusi savu atzinumu, ka nolīgums ierobežo konkurenci, un vai pie šī atzinuma tā ir nonākusi, veicot analīzi, ko paredz šīs normas saskaņā ar to interpretāciju judikatūrā. Saskaņā ar prasītājas teikto — Komisija faktiski bija ieņēmusi principiālu nostāju, ka starpsavienojums kā tāds ierobežo konkurenci, un tā neizpētīja situāciju gadījumā, ja nolīguma nebūtu, bet atbildētāja kritizē prasītāju, ka tā pretēji judikatūrai tai lūdz EKL 81. panta 1. punkta noteikumiem piemērot *rule of reason* doktrīnu.

⁶⁶ Lai novērtētu nolīguma saderību ar kopējo tirgu, ņemot vērā EKL 81. panta 1. punktā minēto aizliegumu, ir jāizvērtē ekonomiskie un juridiskie apstākļi, kuros minētais nolīgums ir noslēgts (Tiesas 1971. gada 25. novembra spriedums lietā 22/71 *Béguelin Import, Recueil*, 949. lpp., 13. punkts), tā priekšmets, kā arī nolīguma ietekme uz tirdzniecību Kopienās, it īpaši ņemot vērā ekonomiskos apstākļus, kuros šie uzņēmumi darbojas, šajā nolīgumā paredzētās preces vai pakalpojumus, kā arī attiecīgā tirgus struktūru un darbības faktiskos nosacījumus (Tiesas 1995. gada 12. decembra spriedums lietā C-399/93 *Oude Littikhuis u.c., Recueil*, I-4515. lpp., 10. punkts).

67 Šī analīzes metode ir piemērojama vispārīgi un nav attiecināma tikai uz kādu noteiktu nolīgumu kategoriju (par dažādu veidu nolīgumiem skat. Tiesas 1966. gada 30. jūnija spriedumu lietā 56/65 *Société minière et technique*, *Recueil*, 337., 359. un 360. lpp., un 1994. gada 15. decembra spriedumu lietā C-250/92 *DLG*, *Recueil*, I-5641. lpp., 31. punkts; Pirmās instances tiesas 1994. gada 27. oktobra spriedumu lietā T-35/92 *John Deere*/Komisija, *Recueil*, II-957. lpp., 51. un 52. punkts, un 1998. gada 15. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-374/94, T-375/94, T-384/94 un T-388/94 *European Night Services* u.c./Komisija, *Recueil*, II-3141. lpp., 136. un 137. punkts).

68 Turklāt tādā lietā kā šajā, kurā ir atzīts, ka nolīguma mērķis nav vērsts pret konkurenci, ir jāizvērtē nolīguma sekas un, lai tas būtu aizliegts, ir jākonstatē vairāki fakti, kas liecina, ka iespēja konkurēt faktiski ir bijusi vai nu būtiski aizkavēta, vai nu ierobežota jeb deformēta. Iespēja konkurēt, par kuru ir runa, ir jāizvērtē, ņemot vērā faktus, kādi būtu gadījumā, ja nebūtu strīdu izraisījušā nolīguma; to, ka konkurence ir deformēta, īpaši var apšaubīt, ja nolīgums šķiet nepieciešams tam, lai uzņēmums varētu uzsākt darboties jaunā jomā (iepriekš minētais spriedums lietā *Société minière et technique*, 359. un 360. punkts).

69 Šāda analīzes metode, kurā it īpaši tiek ņemta vērā konkurences situācija, kāda pastāvētu gadījumā, ja nebūtu nolīguma, nenozīmē, ka būtu jāizvērtē nolīguma konkurenci veicinošā un kavējošā ietekme un jāpiemēro kaut kas līdzīgs *rule of reason* doktrīnai, par kuru Kopienas tiesa ir atzinusi, ka tā nav ietverta EKL 81. panta 1. punktā (Tiesas 1999. gada 8. jūlija spriedums lietā C-235/92 P *Montecatini*/Komisija, *Recueil*, 4539. lpp., 133. punkts; iepriekš minētais Pirmās instances tiesas spriedums lietā M6 u.c./Komisija, 72.–77. punkts, un 2002. gada 23. oktobra spriedums lietā T-65/98 *Van den Bergh Foods*/Komisija, *Recueil*, II-4653. lpp., 106. un 107. punkts).

70 Šajā sakarā apgalvot, kā dara prasītāja, ka Komisija ir veikusi daļēju analīzi, neizvērtējot konkurences situāciju gadījumā, ja nebūtu nolīguma, nenozīmē, ka EKL 81. panta 1. punkta stadijas laikā būtu jāizvērtē nolīguma konkurenci veicinošā un kavējošā ietekme. Pretēji tam, kā atbildētāja interpretē prasītājas argumentus, tā pamatojas tikai uz analīzes metodi, ko pieprasa pastāvīgā judikatūra.

- 71 EKL 81. panta 1. punktā paredzētajā pārbaudē galvenokārt ir jāņem vērā nolīguma ietekme uz faktisko un potenciālo konkurenci (šajā sakarā skat. Tiesas 1991. gada 28. februāra spriedumu lietā C-234/89 *Delimitis, Recueil*, I-935. lpp., 21. punkts) un konkurences situācija gadījumā, ja nebūtu nolīguma (iepriekš minētais spriedums lietā *Société minière et technique*, 359. un 360. lpp.), abiem šiem aspektiem esot cieši saistītiem.
- 72 Iespējas konkurēt pārbaude gadījumā, ja nebūtu nolīguma, ir sevišķi nepieciešama saistībā ar tirgiem, kas tiek liberalizēti, vai jauniem tirgiem kā 3G mobilo sakaru tirgus, par ko šeit ir runa un kur konkurences efektivitāte var būt apgrūtināta, piemēram, dominējoša operatora, tirgus koncentrētās struktūras rakstura vai būtisku šķēršļu ieiešanai tirgū dēļ, kas ir šajā lietā Lēmumā minētie apstākļi.
- 73 Lai ņemtu vērā abas daļas, kuras faktiski ietver šis pamats, pirmkārt, ir jāpārbauda, vai Komisija tiešām ir izvērtējusi konkurences situāciju gadījumā, ja nebūtu nolīguma, un, otrkārt, vai secinājumi, pie kuriem tā ir nonākusi, izvērtējot nolīguma ietekmi uz konkurenci, ir pietiekami pamatoti.

Par konkurences situācijas izvērtējumu gadījumā, ja nebūtu nolīguma

- 74 Nevar pārmest, ka Lēmumā, analizējot nolīguma ietekmi, nebūtu veikts nekāds nolīguma radītās konkurences struktūras salīdzinājums ar to, kāda tā būtu gadījumā, ja nebūtu nolīguma. Savukārt attiecībā uz to, kā šis salīdzinājums ir veikts, jānorāda, ka nolīguma ietekmes novērtējums ir balstīts uz domu, ka abas operatores, O2 un T-Mobile, darbotos un konkurētu konkrētajā tirgū ar vai bez nolīguma. Tas, ka

gadījumā, ja nebūtu nolīguma, O2 varētu tikt pavisam vai daļēji izslēgta no Vācijas 3G mobilās telefonijas tirgus, vispār nav apsvērts.

75 No Lēmuma netieši, bet noteikti izriet tas, ka Komisija uzskatīja, pirmkārt, ka O2 katrā ziņā atradīsies tirgū, kas izriet, piemēram, no Lēmuma 97. apsvērumā veiktās prognozes par 3G zonu infrastruktūras tirgu, izmantojot informāciju par 2G zonu infrastruktūras tirgu, un, otrkārt, ka konkurence nebūtu ierobežota, bet tieši strīdu izraisījušais nolīgums tāpēc, ka tajā ir paredzēts starpsavienojums, rada šādu ierobežojumu, kas it īpaši ir norādīts Lēmuma 107. apsvērumā.

76 Komisija tiesas sēdē apliecināja, ka tāda patiešām bija tās nostāja šajā lietā. Atbildētāja šajā sakarā norādīja, ka neviens no pušu iesniegtajiem pierādījumiem nav tai licis domāt, ka nolīguma noslēgšana bija priekšnosacījums O2 ieiešanai 3G tirgū, lai gan tā jau bija 2G tirgū, ka prasītāja tai bija minējusi savu vēlmi ieiet 3G tirgū un ka turklāt Komisija bija atzinusi, ka 2G tirgū esošie licences īpašnieki palika tirgū.

77 Atbilstoši pieņēmumam, ka O2 atradās mobilo sakaru tirgū, Komisija tādējādi neuzskatīja, ka tai būtu pamatīgāk jāizpēta tas, vai arī tad, ja nolīguma nebūtu, O2 atrastos 3G tirgū. Jākonstatē, ka šādam pieņēmumam Lēmumā nav sniegta nekāda analīze vai pamatojums, kas liecinātu, ka tas ir pareizs, turklāt šo atzinumu atbildētāja apstiprināja tiesas sēdē. Bez šādas konkurences situācijas objektīvas izvērtēšanas gadījumā, ja nebūtu nolīguma, Komisija nevarēja likumīgi novērtēt, ciktāl nolīgums O2 bija nepieciešams, lai ieietu 3G mobilo sakaru tirgū. Šī iestāde tādējādi nav izpildījusi savu pienākumu objektīvi izanalizēt nolīguma ietekmi uz konkurences situāciju.

78 Šī nepilnība nevar palikt bez sekām. No Lēmumā nolīguma analīzē minētajiem apsvērumiem par iespēju piemērot izņēmumu saskaņā ar EKL 81. panta 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem izriet, ka arī Komisija uzskatīja, ka nebija iespējams, ka O2 no paša sākuma viena pati bez nolīguma varētu nodrošināt labāku 3G pakalpojumu pārklājumu, kvalitāti un lielāku caurlaidspēju, ātri izveidot tīklu un uzsākt 3G pakalpojumus, ieiet attiecīgajos vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības tirgos un tādējādi kļūt par efektīvu konkurenti (122., 123., 124., 126. un 135. apsvērums). Šo iemeslu dēļ Komisija uzskatīja, ka nolīgumam varēja piemērot izņēmumu.

79 Šādi apsvērumi, kas nozīmē, ka konkurence un it īpaši O2 situācija, gadījumā, ja nebūtu nolīguma, būtu bijusi nestabila, liecina, ka O2 atrašanos 3G sakaru tirgū nevarēja uzskatīt par pašsaprotamu, kā apgalvoja Komisija, un ka šajā sakarā izvērtēšana bija nepieciešama ne tikai, lai piemērotu izņēmumu, bet vispirms, lai veiktu nolīguma ietekmes uz konkurenci ekonomisko analīzi, nosakot EKL 81. panta piemērojamību.

Par nolīguma ietekmi uz konkurenci

80 Prasītāja kritizē Komisiju, ka tai esot principiāla nostāja, ka starpsavienojums kā tāds ierobežojot konkurenci, un ka tā pamatojās uz vispārīgiem, nepierādītiem apgalvojumiem, lai, piemērojot EKL 81. panta 1. punktu un EEZ līguma 53. panta 1. punktu, secinātu, ka nolīgums nebija saderīgs ar kopējo tirgu.

81 No Lēmuma izriet, ka, runājot par starpsavienojuma ietekmi uz konkurenci vairumtirdzniecības tirgos, Komisija norāda: “starpsavienojums starp diviem operatoriem [...] ierobežo konkurenci starp šiem operatoriem galvenajos parametros, kas ir pārklājums, kvalitāte un caurlaidspēja” (107. apsvērums).

82 Komisija turpinājumā norāda, ka “starpsavienojums ierobežo konkurenci saistībā ar pārklājuma platību un izveides termiņiem, jo tā vietā, lai iespējami īsākā termiņā izveidotu savu tīklu, nodrošinot maksimālu pārklājumu teritorijai un iedzīvotājiem, operators, kas veic starpsavienojumu, tikai izmantos pārklājumu, ko piedāvā otra operatora tīkls”. Tā piebilst, ka “starpsavienojums ierobežo konkurenci arī saistībā ar tīklu kvalitāti un caurlaidspēju, jo operators, kas veic starpsavienojumu, tehniskajā un komerciālajā ziņā būs atkarīgs no operatora, kura tīklu tas izmanto,” un ka “vairumtirdzniecības tarīfus, kurus [O2] varēs noteikt tīklu pakalpojumu saņēmējiem, un tās vairumtirdzniecības pieejas pakalpojumus ierobežos vairumtirdzniecības cena, kas tai jāmaksā *T-Mobile*” (107. apsvērums).

83 Komisija precizē, ka, “ņemot vērā to, ka tas samazina O2 [...] un *T-Mobile* iespēju konkurēt pārklājuma, kvalitātes, caurlaidspējas un vairumtirdzniecības cenas ziņā, 3G starpsavienojums starp O2 [...] un *T-Mobile* ietekmēs konkurenci visos 3G tīklu tirgos Vācijā” (109. apsvērums) un ka “starpsavienojums vairumtirdzniecības tirgus līmenī radīs lielāku nosacījumu vienādošanos mazumtirdzniecības tirgū, jo pārklājums, kvalitāte un caurlaidspēja neapšaubāmi būs vienādi” (111. apsvērums).

84 Komisija arī uzskata, ka “otras [nolīguma] puses iepriekšēja piekrišana starpsavienojuma iespēju pārdošanai *MVNO*, piedāvājot lietotājiem balss telefonijas pakalpo-

jumus,” “ierobežo klientu kategorijas” un “samazina pakalpojumu sniegšanu un tādējādi ierobežo konkurenci” (115. un 116. apsvērums).

85 No šī novērtējuma izriet, ka, pēc Komisijas domām, tāds starpsavienojuma nolīgums, kādu noslēgušas puses, pēc sava rakstura ierobežo konkurenci tāpēc, ka starpsavienojums padara operatoru, kas veic starpsavienojumu, atkarīgu no operatora, kura tīklu tas izmanto. Ierobežojums izpaužas trejādi: pirmkārt, tīkla pārklājuma ziņā, jo starpsavienojums kavē operatoru, kas izmanto sava partnera tīklu, izveidot savu tīklu, otrkārt, tīklu kvalitātes un caurlaidspējas ziņā, jo izmantojošais operators tehniskajā un komerciālajā ziņā ir atkarīgs no operatora, kura tīklu tas izmanto, un, treškārt, cenu ziņā, jo operatora, kas veic starpsavienojumu, noteiktie vairumtirdzniecības tarifi ir atkarīgi no vairumtirdzniecības cenas, ko tas maksā operatoram, kura tīklu tas izmanto, kā tas ir šajā gadījumā.

86 Tomēr šādi vispārīgi apsvērumi, kurus var formulēt par visiem starpsavienojuma nolīgumiem, nav balstīti uz konkrētiem pierādījumiem, kas liecinātu, ka tā tas ir O2 un *T-Mobile* noslēgtā nolīguma gadījumā.

87 Protams, Lēmumā dažādos apsvērumos ir minēti nolīguma kontekstu aprakstoši fakti. Tajā ir aprakstīti nolīguma noslēgšanas ekonomiskie, juridiskie un tehniskie apstākļi (6.–22. apsvērums) un izskaidrota nolīguma struktūra, raksturojot dažādus tā noteikumus par paplašinātu piekļuvi zonām, piekļuvi *RAN* un starpsavienojumu (23.–43. apsvērums). Tajā ir arī apskatīti konkrētie tirgi, proti, vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības tirgi, preču un pakalpojumu tirgi un ģeogrāfiskie tirgi (44.–72. apsvērums) un sniegta informācija par tirgus struktūru, it sevišķi apsverot, kas bija faktiskie un potenciālie konkurenti dažādos tirgos (73.–77. un 96.–99. apsvērumus).

88 Tomēr šī informācija, kas sniegta, aprakstot nozari, kurā darbojas attiecīgie uzņēmumi, nekādi neizskaidro nolīguma ietekmes novērtējumu.

89 Tiesas sēdē jautāta, uz kādiem konkrētiem pierādījumiem, kas raksturīgi nolīgumam un minēti Lēmumā, izņemot vispārējo starpsavienojuma konkurenci ierobežojošo raksturu, šajā gadījumā ir balstīts novērtējums, Komisija, vispirms uzsverusi konkrētā tirgus, kurā darbojās četri operatori, ļoti koncentrēto raksturu, minēja divus aspektus, kuri nav sastopami visos starpsavienojuma nolīgumos. Pirmkārt, starpsavienojums veidojot būtisku nolīguma daļu. Tas radot situāciju, kurā O2 vairs nav vajadzības izveidot tīklu lielā daļā Vācijas teritorijas, un tam esot īpaši nelabvēlīga ietekme uz galvenajām apdzīvotajām vietām, kas ir perspektīvākās ekonomiskā ziņā. Otrkārt, vairumtirdzniecības cenas noteikšanas mehānisms padara zināmu daļu O2 noteikto tarifu atkarīgus no cenas, ko tā maksā *T-Mobile*. Samazinot O2 brīvību noteikt tirgus cenu, šis mehānisms ierobežojot konkurenci. Atbildētāja arī norādīja, ka Lēmuma 107. apsvērumā minētais novērtējums ir izskaidrots Lēmumā kopumā.

90 Tādējādi, ņemot vērā abus atbildētājas minētos faktorus, jāizvērtē, vai apstrīdētajā Lēmumā ir pierādīts, ka nolīgums ierobežo konkurenci, par ko tas tiek kritizēts.

91 Pirmkārt, par starpsavienojuma nozīmi nolīgumā un tā apgalvoto ierobežojošo ietekmi galvenajās apdzīvotajās vietās no Lēmuma, it īpaši tā 107. un 108. apsvēruma, izriet, ka Komisija, lai apliecinātu starpsavienojuma un šajā lietā nolīguma konkurenci ierobežojošo raksturu pēc definīcijas, uzskatīja, ka tā ietekme bija nelabvēlīgāka zonās, kur, pateicoties ekonomiski perspektīviem nosacījumiem, varēja būt konkurence, īpaši galvenajās apdzīvotajās vietās, tādējādi uzskatot, ka starpsavienojums tur nebija attaisnojams.

92 Taču no lietas materiāliem izriet, ka, lai pielāgotu līguma apmēru tirgus attīstībai, it īpaši attiecībā uz starpsavienojumu, puses sākotnējā 2001. gada 20. septembra nolīgumā, kas paziņots 2002. gada 6. februārī, trīs reizes izdarīja labojumus — 2002. gada 20. septembrī, 2003. gada 22. janvārī un 21. maijā. Šādi labotajā nolīgumā ir skaidri nodalītas trīs zonas, proti, apdzīvotas vietas, zonas, kam ir sekundāra komerciāla nozīme, un komerciāli mazsvarīgas zonas, un ir paredzēts, ka pirmajās starpsavienojums tiks īstenots ļoti īsu laiku. No nolīguma struktūras, kā tā aprakstīta Lēmumā, izriet, ka tiesības piekļūt starpsavienojumam ir noteiktas atbilstoši iedzīvotājiem nodrošināmā pārklājuma zonām un ka ir izveidots plāns šo tiesību izbeigšanai.

93 Lēmums, lai gan tajā ir ņemti vērā nolīguma labojumi, izvērtējot nolīgumu saskaņā ar šeit nozīmīgajiem EKL 81. panta 1. punkta un EEZ līguma 53. panta 1. punkta noteikumiem, tomēr neietver šo faktoru novērtējumu no konkurences viedokļa, lai gan tie tikai pielāgo nolīgumā paredzētā starpsavienojuma piemērošanu vietā un laikā. Īpaši šķiet, ka vispārējais starpsavienojuma ierobežojošās ietekmes novērtējums nav pamatots, ņemot vērā galveno faktoru — nolīguma ilgumu, tas ir, ņemot vērā katrai zonai paredzēto starpsavienojuma izbeigšanas plānu.

94 Tāpēc ir acīmredzami, ka šai iestādei, analizējot nolīguma saderību ar kopējo tirgu, bija jāņem vērā jaunie fakti, kas izrietēja no nolīgumā administratīvās procedūras laikā izdarītajiem labojumiem un kas īpaši attiecās uz starpsavienojumu apdzīvotās vietās, un vajadzības gadījumā bija jāpārskata savs novērtējums.

95 Ja, izvērtējot nolīguma saderību ar kopējo tirgu, tiktu ņemti vērā nolīgumā izdarītie labojumi par starpsavienojumu apdzīvotās vietās, Komisija būtu nonākusi pie

citādākiem secinājumiem nekā tā nonāca Lēmumā, it īpaši attiecībā uz šo jauno faktoru nepieciešamību O2, lai tā varētu ieiet 3G tirgū apdzīvotajās vietās.

- ⁹⁶ Tomēr šie konkrētie noteikumi, saskaņā ar kuriem starpsavienojums ir definēts nolīgumā, kurā izdarīti labojumi, apstrīdētajā Lēmumā ir ņemti vērā, tikai izvērtējot iespēju piemērot izņēmumu saskaņā ar EKL 81. panta 3. punkta un EEZ līguma 53. panta 3. punkta noteikumiem, kas nevar vērst par labu iepriekš konstatēto nepilnību. Nolīguma saderības ar kopējo tirgu analīze un tad — ja nolīgums tiek atzīts par nesaderīgu — iespējas piemērot izņēmumu analīze, ir atsevišķi soļi, kur otrajā īpaši tiek pieņemts, ka nolīguma nesaderība ir pienācīgi pierādīta pirmās ietvaros.
- ⁹⁷ Komisijas tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi apstiprina atzinumu, ka nolīguma analīzē saskaņā ar EKL 81. panta 1. punkta un EEZ līguma 53. panta 1. punkta noteikumiem netika ņemti vērā attiecīgie labojumi. Atbildētāja norādīja, ka tai nevar pārnest, ka tā nav analizējusi to, vai starpsavienojums apdzīvotajās vietās bija nepieciešams, lai O2 varētu ieiet tirgū, jo sākotnēji paziņotajā nolīgumā nebija paredzēts starpsavienojums apdzīvotajās vietās.
- ⁹⁸ Tādējādi par šo pirmo punktu ir jāsecina, ka, nepielāgojot savu analīzi, lai ņemtu vērā jaunus lietas materiālus par starpsavienojumu apdzīvotajās vietās, Komisija nav pareizi veikusi novērtējumu, jo tā nav izanalizējusi paziņojuma autoru iesniegtos faktus.
- ⁹⁹ Otrkārt, runājot par otro konkurenci ierobežojošo faktoru, kas saskaņā ar Komisijas teikto bija raksturīgs šim nolīgumam, proti, iepriekš 89. punktā minēto cenu noteikšanas mehānismu, apgalvotā ierobežotā ietekme nav pierādīta.

- 100 Pirmkārt, *T-Mobile* maksātās vairumtirdzniecības cenas ietekmes uz O2 noteiktajām vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības cenām ziņā prasītājas pozīcija neatšķiras no citu uzņēmumu pozīcijas attiecībā pret to piegādātājiem. O2, tāpat kā, starp citu, *T-Mobile*, abas divas vispirms ir atkarīgas no cenas, kuru tām nosaka preču un pakalpojumu piegādātāji, kurus tās izmanto, un tās var būt spiestas šīs izmaksas pārnest uz saviem klientiem. Turklāt apgalvotā tarifu atkarība nav pierādīta. Tam pat ir pretrunā Lēmumā ietvertā norāde par to, ka nolīguma pusēm ir dažādi tarifu noteikšanas principi (140. apsvērums). Turklāt, atbildot uz iepriekš 36. punktā minētajiem Pirmās instances tiesas jautājumiem par O2 cenu struktūru, prasītāja iesniedza pierādījumus, no kuriem izriet, ka ar dažādu nosaukumu precēm un pakalpojumiem, dažādiem pieslēguma veidiem un tarifu noteikšanas formulām, kombinējot dažādus mainīgos, tā cenšas atšķirties no *T-Mobile*.
- 101 Otrkārt, runājot par noteikto tarifu, kas O2 jāmaksā *T-Mobile*, jāatzīst, ka Lēmumā šis noteiktā maksājuma pienākums nav analizēts. Turklāt atbildētāja tiesas sēdē atzina, ka šis punkts administratīvās procedūras laikā netika apskatīts.
- 102 No iepriekš minētā izriet, ka vispārīgais novērtējums Lēmuma 107. apsvērumā, saskaņā ar kuru starpsavienojums ierobežo konkurenci, jo ļauj operatoram, kas to veic, palēnināt sava tīkla izveidi, un to tehniskā un ekonomiskā ziņā padara atkarīgu no operatora, kura tīklu tas izmanto, nav balstīts uz konkrētiem pierādījumiem, kas būtu raksturīgi šim nolīgumam un būtu minēti Lēmumā, kas turklāt norāda uz to, ka nav izvērtēti nolīgumā izdarītie labojumi par starpsavienojumu apdzīvotās vietās.
- 103 Vispār nešķiet, ka šis vispārējais novērtējums izrietētu no Kopienų tiesību normām, kas reglamentē telesakaru nozari. Kā izriet no atbildētājas sniegtajām atbildēm uz iepriekš 36. punktā minētajiem Pirmās instances tiesas jautājumiem, telesakaru

nozarē neviena direktīva nereglamentē starpsavienojumu un tā saderību ar Kopienu konkurences tiesībām, lai gan šādus nolīgumus regulē konkurences tiesības, it īpaši EKL 81. panta 1. punkta noteikumi.

¹⁰⁴ Turklāt, kā apgalvo prasītāja, Komisijas veiktais starpsavienojuma vispārējais novērtējums nav pierādīts, ņemot vērā būtiskos faktus, kas attiecas uz tirgu un kas aprakstīti pašā Lēmumā.

¹⁰⁵ Faktiski saskaņā ar Lēmumu, kas pieņemts, izdarot secinājumus no toreiz pieejamās informācijas par situāciju 2G mobilo telesakaru tirgū, sākotnēji ar agrāko operatoru *Deutsche Telekom* saistītajai *T-Mobile* acīmredzot piederēja viss 3G telesakaru pakalpojumu vairumtirdzniecības starpsavienojuma pasūtījumu tirgus, par ko šeit ir runa. Lēmumā turklāt ir precizēts, ka tīkla operatoru iespējas ieiet šajā tirgū samazina ierobežotais licenču skaits, to izmaksas un lielie ieguldījumi, kas vajadzīgi 3G tīkla infrastruktūrai (74. un 75. apsvērums).

¹⁰⁶ Par 3G pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgu Lēmumā ir norādīts, ka licences bija ieguvuši seši operatori, proti, bez *T-Mobile* un *O2*, *D2 Vodafone*, *E-Plus*, *Mobil-com* un *Group 3G*, *O2* bija pēdējā, kas bija iegājusi tirgū, un mazumtirdzniecības tirgū bija četri galvenie konkurenti. Tajā ir precizēts, ka to attiecīgās 2G sakaru tirgus daļas, kas Lēmuma pieņemšanas laikā bija vienīgā pieejamā informācija, pakalpojumu sniedzēju klientu aspektā bija 41,7% — *T-Mobile*, 38,3% — *D2 Vodafone*, 12,2% — *E-Plus* un 7,8% — *O2 Germany* (76. un 77. apsvērums).

107 No tā izriet, ka *T-Mobile* ir galvenā operatore Vācijas mobilo telesakaru tirgū gan vairumtirdzniecības, gan mazumtirdzniecības tirgos un ka O2, kas ir pēdējā Vācijas tirgū ienākusi operatore, konkurences ziņā ir neizdevīgākajā situācijā. Pat ja O2 netrūkst tīkla infrastruktūras, kā norādīts Lēmumā (97. apsvērums), tās tirgus daļa ir vismazākā un tāpēc, ka tā ir ienākusi pēdējā, tās situācija ir sliktākā.

108 Komisijas kritizētā atkarība tādējādi rodas faktiskas nevienlīdzības dēļ, ko nolīgumā tieši ir paredzēts izlīdzināt, radot O2 konkurences ziņā labāku situāciju, kamēr šobrīd tā ir mazāk konkurētspējīga, salīdzinot ar citiem Lēmumā minētajiem operatoriem, tās faktiskajiem vai potenciālajiem konkurentiem. Turklāt ir paredzēts, ka O2 atkarība no *T-Mobile* tīkla būs pārejoša, jo to ir paredzēts samazināt visā nolīguma spēkā esamības laikā atbilstoši starpsavienojuma pieejas tiesību izbeigšanas plānam, kas paredzēts paziņotā nolīguma labotajos noteikumos, kuri iesniegti Komisijas novērtējumam administratīvajā procedūrā. Lēmumā, kurā, kā norādīts iepriekš, nav minēti konkrēti pierādījumi, attiecībā uz šo punktu nav konstatēts, ka nolīgums ierobežotu O2 tīklu izveidi. *A fortiori*, Komisija pretēji tam, ko tā apgalvo savos dokumentos, nav pierādījusi, ka nolīgums palēninātu jeb ierobežotu prasītājas tīkla izveidi. Vēstules, ko tiesvedības laikā, it īpaši 2003. gada 4. martā un 9. aprīlī, iesniedza atbildētāja, gluži pretēji, liecina, ka nolīgums bija paredzēts, lai ļautu tai saskaņā ar licencē noteiktajām plāna un pārklājuma prasībām veiksmīgi izveidot savu 3G tīklu.

109 Šajā gadījumā tādējādi nevar izslēgt, ka tāds starpsavienojuma nolīgums, kāds noslēgts starp *T-Mobile* un O2, tā vietā, lai ierobežotu konkurenci starp tīkla operatoriem, gluži pretēji, ar noteiktiem nosacījumiem var sniegt iespēju vismazākajam operatoram konkurēt ar galvenajiem tirgus dalībniekiem, tādiem kā mazumtirdzniecības tirgū *T-Mobile*, kā arī *D2-Vodafone*, pat dominējošiem tirgus dalībniekiem, kāda vairumtirdzniecības tirgū ir *T-Mobile*.

- 110 Taču šie īpašie apstākļi, kas izriet no konkrētā jaunā tirgus specifikas, nebija ņemti vērā, novērtējot nolīguma saderību ar kopējo tirgu saskaņā ar EKL 81. panta 1. punktu un EEZ līguma 53. panta 1. punktu.
- 111 Savukārt, kad saskaņā ar EKL 81. panta 3. punkta un EEZ līguma 53. panta 3. punkta noteikumiem Komisija, uzskatīdama, ka nolīgums bija vajadzīgs un ka bez tā O2 faktiski nebūtu spējīga ieiet tirgū, nolēma piemērot izņēmumu, tā šos īpašos apstākļus ņēma vērā.
- 112 Tādējādi Lēmumā ir norādīts, ka, pateicoties nolīgumam, O2 konkurences ziņā būs labāka situācija zonā, kurā tās pienākums ir līdz 2005. gada 31. decembrim nodrošināt pārklājumu 50% iedzīvotāju (123. apsvērums), un ka nebija ticams, ka ārpus šīs zonas tā būtu varējusi izpildīt licencē paredzētos pienākumus (126. apsvērums). Ir arī norādīts, ka, tā kā O2 ir “vismazākā operatore Vācijas mobilo sakaru tirgū ar mazu 2G tirgus daļu (aptuveni 8%), nav ticams, ka tā varēs ātri izveidot augstas kvalitātes tīklu, kas nosegs pietiekamu zonu, tai no paša sākuma ļaujot efektīvi konkurēt ar citiem Vācijas tīklu un 3G pakalpojumu licencētiem operatoriem, kuri ir labi iesakņojušies” (124. apsvērums).
- 113 Lēmumā vispārīga un secinoša novērtējuma veidā ir piebilsts, ka “O2 [..] starpsavienojums *T-Mobile* 3G tīklā uz ierobežotu laiku arī galvenajās apdzīvotajās vietās ir jāuzskata par samērīgu un nepieciešamu, kas tā varētu nebūt tādu operatoru gadījumā, kuriem ir tirgū nostiprināta pozīcija” (133. apsvērums). Visbeidzot tajā ir norādīts, ka “bez pieejas starpsavienojumam 3G pakalpojumiem *T-Mobile* tīklā O2 [..] tīkla izveides laikā būtu neefektīvāka konkurente un tai, iespējams, nebūtu iespējas ieiet valsts līmeņa 3G vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības tirgos (katrā ziņā kā pakalpojumu sniedzējai, kas attiecīgajā brīdī piedāvā iespējami lielāko ģeogrāfisko pārklājumu)” (135. apsvērums).

- 114 Tādējādi no saskaņā ar EKL 81. panta 3. punktu un EEZ līguma 53. panta 3. punktu veiktā novērtējuma izriet, ka, ņemot vērā konkrētā jaunā tirgus īpatnības, bez nolīguma O2 situācija konkurences ziņā 3G tirgū acīmredzami nebūtu stabila, tā pat būtu apdraudēta. Šie apsvērumi apliecina, ka Komisijas pieņēmumi pārbaudē, ko tā veica saskaņā ar EKL 81. panta 1. punktu un EEZ līguma 53. panta 1. punktu, nav pierādīti.
- 115 Atbildētājas tiesas sēdē minētais arguments, ka esot liela atšķirība starp nespēju ieiet tirgū un spēju tajā ieiet ar grūtībām, nekādā gadījumā nevar atspēkot iepriekš minētos apsvērumus, jo Komisija saskaņā ar EKL 81. panta 1. punktu un EEZ līguma 53. panta 1. punktu Lēmumā nav objektīvi izanalizējusi konkurences situāciju gadījumā, ja nebūtu nolīguma.
- 116 No iepriekš minētā izriet, ka Lēmumā trūkst analīzes par EKL 81. panta 1. punktu un EEZ līguma 53. panta 1. punktu, jo, pirmkārt, tajā nav objektīvi apskatīta konkurences situācija gadījumā, ja nebūtu nolīguma, līdz ar ko nolīguma faktiskās un potenciālas ietekmes uz konkurenci novērtējums nav pareizs, un, otrkārt, tajā konkrētā jaunā tirgus aspektā nav konkrēti pierādīts, ka nolīguma noteikumi par starpsavienojumu ierobežotu konkurenci, jo šajā sakarā tas aprobežojas ar *petitio principii* un vispārīgiem apgalvojumiem.
- 117 Tāpēc prasījums daļēji atcelt Komisijas 2003. gada 16. jūlija Lēmuma 2004/207/EK 2. pantu un 3. panta a) apakšpunktu ir jāapmierina, bet lēmums par otro prasības pieteikumā minēto pamatu nav jāpieņem.

Par tiesāšanās izdevumiem

- ¹¹⁸ Atbilstoši Pirmās instances tiesas reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītājas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

- 1) atcelt Komisijas 2003. gada 16. jūlija Lēmuma 2004/207/EK par EK līguma 81. pantā un EEZ līguma 53. pantā paredzētās procedūras piemērošanu (lieta COMP/38.369 — *T-Mobile Deutschland* un *O2 Germany*: pamatnolīgums par piekļuvi tīkliem) 2. pantu un 3. panta a) apakšpunktu, ciktāl tajos norādīts, ka šajos pantos minētajiem noteikumiem ir piemērojams EKL 81. pants un EEZ līguma 53. pants;**
- 2) Komisija atlīdzina tiesāšanas izdevumus.**

Legal

Mengozzi

Wiszniewska-Białecka

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2006. gada 2. maijā.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

H. Legal